

СЪЮЗ НА ГЕОДЕЗИСТИТЕ И
ЗЕМЕУСТРОИТЕЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

Драги колеги, уважаеми гости,

Имаме честта да Ви поздравим с голямото събитие:

Денят на Европейския геодезист и геоинформатик

Комитетът за сътрудничество между европейските геодезисти, (Comité de Liaison du Géomètres Européens—CLGE), реши шестото поредно честване на своя официален празник да бъде посветено на един голям, но сравнително малко познат у нас учен.

**Презентацията ни е посветена на 230
годишнината от рождението на**

Гийом-Анри Дюфур

Гийом-Анри Дюфур

(1787 - 1875)

Гийом-Анри Дюфур е офицер от швейцарската армия, политик, инженер-мостостроител, топограф, обществен деятел.

Започнал е на служба при Наполеон, основал е Швейцарското федерално топографско ведомство и е бил неговият първи президент от 1838 до 1865 година.

Бил е член на Женевското благотворително общество „Женевски съюз по поддържане на общественото благо”.

На 17 февруари 1863 година влиза в състава на „Международния комитет за помощ на ранените”, съставен от 5 члена.

Този орган по-късно става известен като **Международен Комитет на Червения кръст (МККК)**.

Дюфур председателства Първата Женевска конвенция, която основава Международния червен кръст .

Известен е с

- Разработките си по военните укрепления и изследванията си във военната история. Като инженер и учен, той разгръща огромна дейност, обхващаща приложната статика при строежа на мостове, приложната механика, геодезията, хидравликата и др.
- Изиграва решителна роля в градоустройствените промени и строителното дело в Женева, построява редица висящи мостове в Женева (какъвто е мостът Берг («Bergues»)), участва в оформянето на кейовете и на пристанището. Активно работи за създаването на ж.п.линията Лион-Женева в 1851 г.

Биография и кариера

Генерал Гийом-Анри Дюфур (Guillaume-Henri Dufour) е роден на 15 септември 1787 година в град Констанц, Германия, където родителите му са били временно заточени от Женева.

Бащата на Дюфур, Бенедикт, женевски часовникар и фермер, го изпраща в женевско училище, където се обучава по рисуване и медицина.

През 1807 година Дюфур заминава за Париж и постъпва в Политехническото училище (École Polytechnique), където учи от 1807 до 1809 г.

Изучава дескриптивна геометрия, завършва на пето място в класа и получава диплом през 1809 година, след което продължава с изучаване на военно инженерство в *École d'Application*.

През 1809 – 1810 г. учи във Висшето военно-инженерно училище в Мец.

През 1810 год. той е изпратен в помощ при защитата на Корфу от англичаните, където Дюфур използва случая и времето си, за да начертае върху картата старите укрепления на острова .

От 1811 г. е на служба във френската армия (главно на остров Корфу), където извършва и топографски работи.

През 1814 година заминава за Франция и е награден с кръста на Ордена на Почетния легион за възстановителните работи на укрепленията в Лион.

През 1817 година се връща в Женева ,за да стане командир на военните инженери на кантона, както и професор по математика в Университета в Женева.

Неговите задължения включвали и подготовка на една цялостна карта на кантона.

През 1817 г. получава званието капитан и постъпва във формиращата се швейцарска армия.

През 1819 г. е един от основателите на Военното училище в град Тун, където през 1827 г. придобива званието полковник и е преподавател до 1831 г.

Едновременно с това чете курс от лекции по геометрия в Академията към швейцарското Общество на изкуството.

През 1831 г. е обер-квартирмастер в главния щаб на швейцарската армия.

От 1833 г. ръководи работата по съставянето на подробна топографска карта на Швейцария, завършена през 1864 г.

Едновременно с това се занимава с проектирането на мостове (автор е на първия в Западна Европа висящ мост с носеща конструкция, изпълнена с телени въжета), железопътни линии, жилищни постройки и градски квартали.

До 1847 г. е депутат в събранието на конфедерацията от представителите на кантоните.

През 1847 г. католическите кантони на Швейцария се опитали да образуват отделен алианс, известен като Зондербунд (Sonderbund), което да доведе до ефективно отделяне от останалата част на страната.

През октомври 1847 г. на Дюфур е присвоено званието генерал (първият генерал в швейцарската история) и е назначен за главнокомандващ на армията, воювала срещу метежния Зондербунд.

В хода на гражданската война в Швейцария през ноември 1847 година Дюфур командвал войските на Швейцарския съюз, действал срещу войските на Зондербунд, постигайки бърза и решителна победа над тях.

В условията на възникване на външна заплаха за Швейцария през 1849, 1856 и 1859 г. отново е назначаван за главнокомандващ на конфедеративната армия.

В периода 1848-1857 г. е депутат в Националния съвет (долната камара), а през 1863÷1866 г. – в Съвета на кантоните (горната камара) на Швейцарския парламент.

Докато е генерал в армията сред неговите служители е и Луи-Наполеон Бонапарт, племенник на бившия френски император.

През 1863 г. той е бил член на комисията, която с усилията на Анри Дюнан (швейцарски предприемач, хуманист и филантроп) е довела до създаването на Международния червен кръст .

Починал е на 14 юли 1875 в Женева , на
възраст 87 години.

Над 60 000 души участват в погребението
на Дюфур, което се извършва в Гробницата
на площад Плейнпале (Plainpalais) в Женева.

Постижения

Дюфур е действал като държавен инженер от 1817 до 1828 г., въпреки че не е бил официално назначен като такъв.

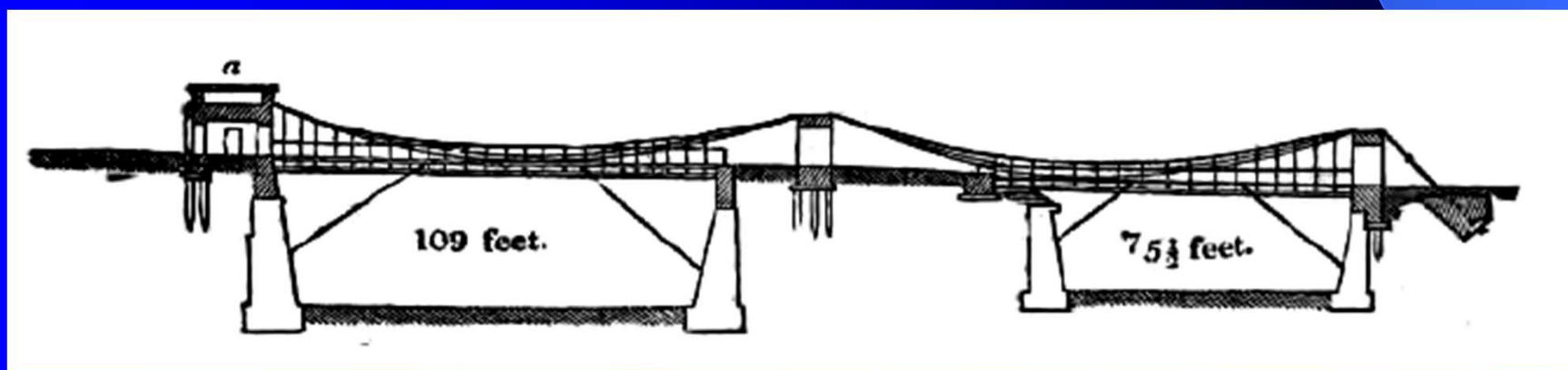
Работата му включвала реконструкция на помпена станция, кейове и мостове.

Той организира пускането на първата парна лодка по Женевското езеро, както и въвеждането на газови улични лампи.

В края на 1822 г. от Дюфур е разработен проект, в който се предлага изграждането на висящия мост с два участъка с помощта на телени въжета - това ще се превърне в първия постоянен въжен висящ мост в света.

Дизайнът предвижда използването на три кабелни въжета от всяка страна и дървен мост като палуба.

Заемани длъжности

- Основната заемана длъжност от Дюфур е Военен инженер.
- Годините на неговата военна служба са: 1810-1817 (Франция) и 1817-1875 (Швейцария).
- Военният чин на Дюфур е генерал (в Швейцария и Франция).
- Работил е в Швейцарската федерална военна служба по Топография.

Други дейности, извършвани от него:

- Професор по математика, картограф, член на учредителният комитет на Международния червен кръст.
- Автор е на учебници по дескриптивна геометрия, на трудове по фортификация, военно изкуство и военна история.

Създаване на движението ЧЕРВЕН КРЪСТ

Един от най-значителните приноси в делото на Дюфур е участието му в създаването на **Международния Червен Кръст.**

На 24 юни 1859 г. край малкото италианско градче Солферино войските на кралството Пиемонт-Сардиния, подкрепяни от Наполеон III, се сражават срещу австрийската армия.

Кървавата битка при Солферино, която е финален сблъсък между Австрия и съюзническите армии на Франция и Италия, продължава 15 часа и оставя след себе си 30 000 убити и 40 000 ранени и умираци на бойното поле.

- На този ден в околностите на италианското градче се озовава младият търговец Анри Дюнан (1828 - 1910 г.), който минава случайно край бойното поле на път от Швейцария към Италия.
- Минавайки достатъчно близо той чува призови за помощ и разбирайки, че никой няма да се погрижи за жертвите на сражението, той се опитва да помогне, но бързо осъзнава, че сам не е способен на много.

- Обръща се за помощ към жителите на Солферино, както и до тези на близкия град, но среща неразбиране и откровена съпротива на призивите си за помощ на пострадалите.

- По-късно състраданието и човечността надделяват и все повече доброволци се включват да помагат на ранените.
- Когато се прибира в Женева, Дюнан не може да спре да мисли за преживяното и в съзнанието му се заражда неясна идея за оказване на помощ на жертвите от войните.

- Три години по-късно Анри Дюнан написва книгата "Спомен от Солферино", където подробно описва състоянието на пострадалите, изоставени на бойното поле след края на битката.
- Анри Дюнан издава книгата си в 400 екземпляра за собствена сметка и я разпраща на влиятелни лица и свои приятели.

Комитетът на петимата

Отначало не всички приемат идеите на Дюнан, тъй като те изглеждат твърде революционни за повечето хора.

Но все пак той намира и съмишленици, двама от които са генерал Гийом-Анри Дюфур и юристът Гюстав Моание.

На 17 февруари 1863 година петимата
членове:

- Генерал Гийом-Анри Дюфур,
- Юристът Гюстав Моание,
- Военният хирург д-р Луи Апия,
- Д-р Теодор Моноар
- Анри Дюнан

създават в Женева

"Международен комитет за помощ на
ранените".

Така учреденият

"Международен комитет за помощ на ранените",

е наречен **"Комитет на петимата"**.

- По инициатива на този комитет, на 26 октомври същата година се организира международен конгрес с 36 представители от 16 държави.
- Обсъдени са два основни принципа, превърнати в международни закони за воюващите страни:
 - Да се оказва помощ на ранените по време на боя, независимо от кой лагер са, както и
 - Да се признава от воюващите страни неприкосновеността на санитарните подразделения и на техния персонал по време на война.

На конгреса се взема решение във всяка страна да се създаде "**Национален комитет за помощ на ранените**", като санитарните служби и доброволците бъдат обявени за *неутрални* или *неприкосновени*.

Тъй като ентусиастите на доброволческата идея се събират под флага на Швейцария, избират за емблема на дружествата за защита и разпознаване **червен кръст на бял фон**, което е цветен негатив на швейцарското знаме.

Така се ражда международната организация на Червения кръст.

- През 1864 г. Комитетът на петимата се преобразува в

„Международен комитет за помощ на ранените военни лица”,

а по късно е преименуван в

„Международен комитет на Червения кръст” (МКЧК)

Признание на делото на Дюфур, паметници в негова памет

- В негова чест е наименована най-високата точка в Швейцария – Вр̀х Дюфур (4634 м) или Dufourspitze (в най-високата планина в Швейцария Монте Роса в Алпите) на границата между Италия и Швейцария.
- Получил е наградата на почетния легион.
- Най-известна е Конната статуя (1884), изработена от Алфред Ланц , на площад Ньов в Женева.

Конната статуя

Други паметници, посветени на Дюфур са:

- Две паметни плочи върху рождената му къща на Весенбергщрасе (Wessenbergstraße) в град Констанц, Германия.
- Паметна плоча върху сградата, в която той е живял от 1826 до 1845 в Женева.
- Паметна плоча в Шато дьо Монтротьер в Ловани (Франция).

- Плоча на Rue Saint-Victor 22, Carouge, заради използването на сградата като офис по топография.
- Бронзов бюст при Военния тренировъчен център (Army Training Center) в Люцерн.
- Домът му на улица Контамин в Женева е съхраняван от фондация и поддържан като музей.

● Многобройни големи и малки градове в Швейцария имат улици с името на Генерал Дюфур

➤ в Женева, в Ла Шо дьо Фон, в Chiasso;

➤ General-Dufour- Strasse in Biel/Vienne; Dufour-
srasse in Aarau, Basel, Bern, Biberist, Lenzburg,
Luzern, Rorschach, St. Gallen, Thun, Weinfelden,
Wettingen, Wil, Zollikon, Zürich Dufour в Лугано.

Съществува също така и площад Dufourplatz в Zollikon.

Генералът е изобразен върху различни банкноти (в обръщение през 1956-1980)

Благодарим Ви за
вниманието!

Проф. дтн. инж. Георги Вълев
Проф. д-р. инж. Керанка Василева